

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבתלזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמןהחסיד שידע
איך לבקש
הרב שלום נמצוב

הרש"ב עצמו. הוא טען כי יכול היה ללכת לשיבה אחרת, יותר מבוססת ומפורסמת, ושם גם היה זוכה למלגת לימודים. במקום זאת, הוא בחר להגיע לשיבה חדשה לגמרי, שעדיין לא יצא לה שום מוניטין, והסיבה שהוא עושה זאת היא משום שמוצאו מגזע חסידים, והוא רוצה שגם צאצאיו יהיו חסידים. הוא אמר לאדמו"ר הרש"ב: "אל תכניס אותי רק למעני, אלא למען הנכדים והנינים שלי, ולמען כל הדורות הבאים". ובזכות זאת הוא התקבל לשיבה.

להחלטתו של אדמו"ר הרש"ב הייתה השפעה ישירה על חיי כולנו - על אבי, עלי ועל ילדיי. כולנו חסידי חב"ד ומחוייבים להפצת תורת החסידות בכל מקום שבו נימצא.

סבי בילה כמה שנים של לימוד בישיבת 'תומכי תמימים', שם הוא התיידד עם המנהל שלא קיבל אותו בתחילה, בנו של אדמו"ר הרש"ב, שלימים מילא את מקום אביו כאדמו"ר השישי, ונודע בתואר אדמו"ר הריי"צ.

גם אחרי שעזב סבי את הישיבה לטובת עיסוק במלאכת השחיטה, והיגר למנצ'סטר שבאנגליה, הוא שמר על קשר מכתבים רציף עם אדמו"ר הריי"צ. הם שבו ונפגשו רק עוד פעם אחת - בשנת תרצ"ז (1937), כאשר אדמו"ר הריי"צ ביקר בפריז וסבי נסע לשם כדי לפגוש אותו. ידוע כי באותה פגישה אמר לו אדמו"ר הריי"צ, "אתה חיפשת את האמת, אתה מצאת את האמת, ואתה חי עם האמת".

סבי נותר באנגליה, והתפרנס במשך ארבעים שנה מעבודתו כשוחט ובודק, עד שפרש בשנת תש"ה (1945). כאשר הסתלק אדמו"ר הריי"צ בחודש שבט של שנת תשי" (1950), שלח סבי מברק לחסידים בניו

«

ה סיפור שלי מתחיל בסבא שלי - הרב אברהם סנדר נמצוב - ברוסיה.

בשנת תרנ"ז (1897), אחרי שגויס לצבאו של הצאר הרוסי, ושירת בשורותיו במשך שש שנים - שבמהלכן הצליח לשמור תורה ומצוות, ולהקפיד על כשרות האכילה - הוא הגיע לעיירה ליובאוויטש, שם החל אדמו"ר הרש"ב, החמישי בשושלת אדמו"רי חב"ד, בתהליך הקמתה של ישיבתו החדשה, ישיבת 'תומכי תמימים'.

סבי ביקש להתקבל לשיבה כתלמיד, אך תחילה נדחתה בקשתו זו על ידי מנהל הישיבה, רבי יוסף יצחק, בנו בן השבע עשרה של אדמו"ר הרש"ב. הסיבה לכך הייתה משום שסבי היה אז כבר אדם נשוי בגיל עשרים ושבע, בעוד מרבית התלמידים האחרים היו בגילאי העשרה.

אולם, סבי התעקש לשטוח את בקשתו בפני אדמו"ר

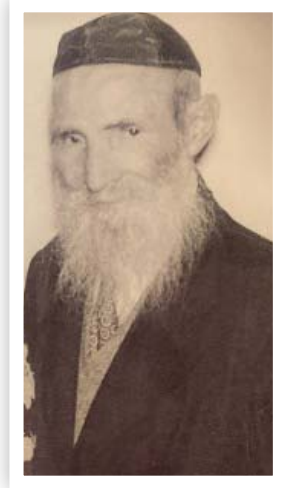
לציון שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, 'יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

יורק, שאותו חתם בשורה שהתפרסמה מאז: "וה' יתברך ינחמנו במנחם" - כאשר כוונתו לחתנו של אדמו"ר הריי"צ, רבי מנחם מענדל, שכונה בשעתו הרמ"ש, ומי שרבים מהחסידים ראו בו מועמד מתאים למלא את מקום חמיו כאדמו"ר הבא.

סבי היה בין הראשונים שזיהו כי הרמ"ש הוא שצריך להיות האדמו"ר הבא, והשפעתו בכיוון זה התבררה כמשמעותית. לקראת יום השנה הראשון לפטירתו של אדמו"ר הריי"צ - אחרי שחלפה שנה שלמה מבלי שהרמ"ש יאות לקבל על עצמו את הנשיאות באופן רשמי - הגיע סבי לניו יורק, ומילא תפקיד מכריע במהלך הדברים.

הרב אברהם סנדר נמצוב

לרגל יום השנה, נערכה התוועדות מרכזית ואנשים באו מרחוק ומקרוב כדי להיות עדים למאורע ההיסטורי, מתוך ציפייה דרוכה לראות כיצד יתפתחו העניינים. הקהל - שמנה כשמונה מאות איש - מילא את בית הכנסת מפה לפה, וכולם חיכו במתח לקראת הבאות.

בתחילת ההתוועדות אמר הרמ"ש כמה שיחות, שבמהלכן הוא דיבר על אדמו"ר הריי"צ ועודד את כל החסידים להמשיך את העבודה שבה הוא החל. אחרי שחלפה כשעה, נעמד סבי - שהיה אז כבר בשנות השמונים לחייו - ואמר, "הקהל מבקש שהרבי יאמר מאמר חסידות. השיחות טובות הן, אבל הקהל מבקש חסידות. נמצא חן, שהרבי יאמר חסידות".

בעיני סבי ובעיני החסידים שנאספו שם, אמירת מאמר חסידות - דבר שנעשה בדרך כלל רק על ידי אדמו"ר - יהיה אות רשמי לקבלת הנהגת החסידות.

כולם הבינו זאת, ואחרי הכרזתו של סבי, הושלך הס בבית הכנסת. כולם חיכו בנשימה עצורה לראות מה תהיה התגובה.

ואז, כידוע ומפורסם, פתח הרמ"ש ואמר: "במאמר

שהרבי [אדמו"ר הריי"צ] השאיר ליום הסתלקותו, הוא פותח ב'באתי לגני'..." הוא החל בציטוט ביאוריו של אדמו"ר הריי"צ על פסוק זה מתוך שיר השירים, ואחר כך המשיך משם במאמר משלו.

כעבור זמן מה, פסק הרבי מאמירת המאמר ואמר לקהל שיאמרו 'לחיים'. מרוב שמחה והתרגשות, נעמד סבי והכריז בפני כל הנאספים, "ה' יתברך עזר לנו שיש לנו רבי! הבה נאמר כולנו 'לחיים' לרבי שלנו החדש!"

קשה לתאר את השמחה שאחזה אז בחסידים. זהו סיפורו של מאורע רב-חשיבות זה, כפי שנרשם לדורות בתולדותיה של חסידות חב"ד. היה זה בזכות הפצרותיהם של חסידים כמו סבי שהרבי נאות לבסוף לקבל על עצמו את ההנהגה, למרות ההסתייגות שגילה עד אז ביחס לקבלת התפקיד.

וכך נשלם המעגל של הסיפור שלי. אילולא נעתר אדמו"ר הרש"ב לבקשת סבי להתקבל לישיבת 'תומכי תמימים', הוא לא היה מגיע להיות באותו זמן ובאותו מקום שבו הוא נעמד בשם החסידים, והפציר ברבי שינהיג אותם. הייתי מעז לומר שרוב כוחו של אדמו"ר הרש"ב בראיית הנולד - הוא כנראה ידע היטב בדיוק מה הוא עושה.

הרב שלום נמצוב מתגורר בפייב טאונס, ניו יורק, שם הוא מנהל את קרן הצדקה 'עניי עירך'. הוא רואיין בחודש ניסן תשע"ב (2012).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב ש"י מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ד (1974) — במהלך התוועדות י' שבט, הודיע הרבי על ייסוד מבצע מזווה, וקרא להשתדל שלכל משפחה יהודית יהיו מזוזות בדוקות וכשרות מותקנות על פתחי בתיהם. הוא אמר שיש כבר תורמים שנידבו לטובת רכישת מזוזות עבור אלו שעדיין אין אצלם נכונות לרכוש בעצמם, אך הדגיש שגם מהם יש לגבות לכל הפחות סכום סמלי כל שהוא בעבור המזוזות. י' בשבט

1 שיחות קודש תשל"ד, חלק א, עמ' 322

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד